

solutamente letra y espíritu dicho reglamento ya que el mismo estipula que en regiones donde existan mutualidades médicas que reúnan ciertos requisitos como la nuestra, éstas cumplen los fines de Previsión Médica Nacional y además establecería desigual e irritante competencia entre mutualidades hermanas.—Por acuerdo unánime del Consejo, el Secretario, Pedro Mas Oliver.”

Convinguda la tramesa d'aquest telegrama fou també acordat pel Consell del Sindicat que el que signa aquest article anés a Madrid amb la representació del Consell, per entrevistar-se amb els Excms. Srs. Ministres de la Governació i Director General de Sanitat i gestionar d'ells el reconeixement dels nostres drets.

A primers de setembre hem complert l'honrós encàrrec i personalment hem exposat al Sr. Director de Sanitat el pensament del nostre Sindicat ampliant els termes del telegrama, entre altres, amb les següents consideracions:

És evident que de no aconseguir que sigui modificada la disposició dels certificats, s'establiria una desigual i irritant competència entre les mutualitats regionals i la P. M. N. que persegueixen semblants fins, en detriment de les primeres que veurien disminuir en notable proporció els ingressos de metges joves, que són el fonament del manteniment pròsper d'una mutualitat, aconseguint-se que per a sostenir i arrelar una entitat de previsió que no es necessita on ja existeixen mutualitats regionals i no ha donat encara proves del seu sosteniment i eficàcia, es destruirien o almenys es perjudicarien entitats de sòlid prestigi i d'una base econòmica ferma que han provat la seva eficàcia.

Sempre hem cregut que el gaudir dels beneficis d'una Previsió ha d'ésser fruit del nostre propi esforç i contribuint equitativament i en justa proporció als beneficis que de la mutualitat s'obtinguin. Això significa que en matèria de mutualitat han de córrer paral·lelament els drets i els deures. És per això que considerem injusta la forma de contribuir els metges al sosteniment de la “Previsión Médica Nacional” tal com propugna el Consell General de Collegis.

En recte criteri els ingressos que amb l'exercici de la professió mèdica liberal s'obtinguin, han de pertànyer al metge individualment, i no és just de disposar arbitràriament dels ingressos del tre-

ball alié. El que lliurement ingressa en una mutualitat, que pagui directament i en proporció a la quantia dels Grups de previsió a què pertanyi. Si es fonamenta el desenrotllament d'aquestes entitats en ingressos indirectes que en definitiva surten dels propis metges, es dona la falsa sensació que la previsió resulta barata, motivant sèries dificultats quan s'arriba a haver d'exigir al soci el cost veritable d'allò que ell assegura. Una previsió mèdica basada en aquests ingressos difícilment s'adaptaria el dia que per una nova disposició o per un canvi obligat de criteri, se'n veies privada per no tenir ells una base molt equitativa ni molt d'acord amb el lliure exercici d'una professió a la qual l'Estat no pot posar altra limitació per a exercir-la que la de posseir el títol professional ostentat dignament i el pagament de les obligacions fiscals que se li exigeixin. Aquesta mena d'impostos indirectes que paga el metge, sobre no donar cap benefici real no resulten equitatius; precisament molts metges de posició modesta lliuren proporcionalment major nombre de certificats que altres que per residir en grans nuclis urbans i haver-se especialitzat en determinades branques de la medicina solament en fan un nombre molt reduït.

En el Reglament de la P. M. N. s'estableix per a uns metges l'obligatorietat de pertànyer-hi, per a altres és voluntari i per a tots és potestatiu el pertànyer a un o diversos grups de previsió i en canvi amb l'última disposició dels certificats a aquesta desigualtat de drets, reconeguda legalment, correspon per a tots el veure mermats llurs ingressos en lliurar les certificacions mèdiques. No és pot allegar com argument que el sacrifici que s'imposa a molts companys és amb el fi altruista de fomentar la germanor mèdica i afavorir als que han estat menys afalagats per la fortuna, car en el Reglament de la P. M. N. hi ha una disposició que exclou a un crescut nombre de metges que per passar de l'edat reglamentària o per sofrir alguna malaltia orgànica no poden ingressar en aquella entitat, i els quals són precisament els més necessitats de previsió i els qui amb més probabilitats poden veure's sotmesos a la indigència. En canvi, a aquests metges als quals se'ls nega el gaudir dels beneficis de la Previsió a causa del major risc que representa el seu ingrés, se'ls disminueixen injustament els seus be-